

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-219/2025-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Kristine Senjak Krunić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PC, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Dvojković & Bohaček d.o.o., Zagreb, Ulica Antuna Bauera 4, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi šutnje uprave, na sjednici vijeća održanoj 17. veljače 2026.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo predmetni upravni spor tužbom, u kojoj navodi da tuženik nije u zakonskom roku odlučio o njegovoj žalbi izjavljenoj protiv rješenja Grada Zagreba, Ureda Gradonačelnika, Službenika za informiranje, KLASA: 008-02/25-002/166, URBROJ: 251-02-02/008-25-2 od 26. lipnja 2025., kojim se odbija tužiteljev zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama podnesen 18. travnja 2025., a kojim je tražio podatke iz Upisnika ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju za ugostiteljski objekt vrste caffe bar, naziva K, [adresa], te podatke o ugostiteljima, odnosno o pružateljima ugostiteljskih usluga, o razdoblju pružanja ugostiteljskih usluga, o ugostiteljskom objektu, datume početka i kraja obavljanja ugostiteljskih djelatnosti pojedinih ugostitelja, ako ih je bilo više. Tužbom je zatražio da se tužbeni zahtjev usvoji te naloži tuženiku donijeti odluku o žalbi radi šutnje uprave, uz naknadu troškova ovog upravnog spora.

2. Povodom navedene tužbe, a na poziv ovoga Suda, tuženik je dostavio odgovor od 27. listopada 2025., iz kojeg proizlazi da je u međuvremenu o tužiteljevoj žalbi odlučeno rješenjem, KLASA: UP/II-008-07/25-01/689, URBROJ: 401-01/11-25-5 od 22. listopada 2025., kojim je oglašeno ništavim šest prvostupanjskih rješenja (pored ostalih i ovdje osporeno), u bitnom uz obrazloženje da je prvostupanjsko tijelo odlučivalo o zahtjevu koji nije zahtjev za pristup informacijama, a što proizlazi i iz žalbenih navoda tužitelja citiranih u tom rješenju, prema kojima je tužitelj zahtjev podnio nadležnom Gradskom uredu za gospodarstvo, ekološku održivost i strategijsko

planiranje temeljem Pravilnika o upisnicima ugostiteljskih objekata i upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu, slijedom čega je trebalo postupiti po tom podzakonskom propisu, a ne prema Zakonu o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje u tekstu: ZPPI).

3. Tužitelj se tijekom predmetnog upravnog spora, podneskom od 4. studenoga 2025., očitovao na tuženikov odgovor na tužbu, ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva vezano za šutnju uprave. S obzirom da je tuženik jednim rješenjem odlučio o osam tužiteljevih žalbi, te da je u upravnom sporu, poslovni broj: Us II-2/18/2025, podneskom od 26. siječnja 2026., tužitelj obavijestio ovaj Sud da ne proširuje tužbeni zahtjev na novu odluku tuženika (koja je predmet i ovog spora), to Sud nije našao potrebnim ovdje postupiti sukladno članku 100. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24. – dalje u tekstu: ZUS), već je uvažio tužiteljevu izjavu iz navedenog upravnog spora.

4. Slijedom izloženog, a kraj činjenice da je donošenjem rješenja o žalbi prestala šutnja zbog koje je tužitelj ustao s ovom tužbom, te da tužitelj nije proširio tužbeni zahtjev i na naknadno rješenje, to su ostvareni uvjeti za obustavu predmetnog upravnog spora, sukladno ovlaštenju iz odredbe članka 103. stavka 1. ZUS-a.

5. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova predmetnog upravnog spora, ovaj Sud nalazi osnovanim razloge iz odgovora na tužbu, kojima tuženik upućuje na primjenu odredbe članka 147. stavka 8. ZUS-a, prema kojoj stranka koja zlorabiti prava koja joj pripadaju u sporu, nema pravo na naknadu troškova.

6. Naime, tuženik u očitovanju na tužbu navodi da je tužitelj povezan s drugim tužiteljima (JS i DLj) jer su sve tri navedene osobe Gradskom uredu za gospodarstvo, ekološku održivost i strategijsko planiranje podnijele zahtjeve kojima traže iste podatke za različite ugostiteljske objekte, odnosno da je prvostupanjsko tijelo tuženiku dostavilo veći broj predmeta (osam tužiteljevih žalbi, šest žalbi tužitelja JS i 11 žalbi tužitelja DLj) te da tužitelji, iako u svojim podnescima nisu tražili primjenu odredaba ZPPI-a, koriste sve procesne mogućnosti koje su tim Zakonom propisane, a što sve, i po ocjeni ovoga Suda, ukazuje da inzistiranje tužitelja na odlučivanju tuženika po žalbi (zbog nedonošenja rješenja) predstavlja svojevrsan pokušaj zlorabe koji ima za cilj ostvarivanje troška u postupku radi šutnje uprave.

6.1. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj nije proširio tužbeni zahtjev na rješenje doneseno po žalbi, a iz kojeg rješenja, upravo temeljem njegovih žalbenih navoda, proizlazi da se ovdje ne radi o primjeni ZPPI-a, jer tužitelj nije ni podnio zahtjev za pristup informacijama u smislu citiranog Zakona, zbog čega nema pravo na naknadu zatraženih troškova predmetnog upravnog spora.

7. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 106. stavka 1. točke 2. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 17. veljače 2026.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.